

Yalnızlık Kahvesi

Süleymaniye'nin arka sokaklarında, isimsiz bir kahvehaneye her sabah Hakkı Efendi gelirdi. Kimseyle konuşmaz, sadece "bir sade" derdi. O kahve, onunla ge mişı arasında bir köprüydü.

Eskiden sarayda fal bakarmış, nice sırlar görmüş telvede. Sonra bir gün susmuş, sadece kendiyle konuşur olmuş. Kahvesini içerken gözleri uzaklara dalar, sanki zamanda dolaşırdı.

Bir sabah gelmedi. Masası boş kaldı. Kahveci, fincan yerine bir tabak lokum ve küçük bir not bıraktı:

"Tek başına kahve içmek, kendinle baş başa kalmaktır."

O masa h l  boş. Çünkü bazı yalnızlıklar, kahveden de koyudur.